

Տրամարանութիւն և Բանականութիւն

(Յավհ. Ա. 1 - 2)

Այս խորագրին երկու Յախադիր բառերէս առաջիմը կ'իմաստաւորէ Տրամարանել = կշռնով խօսիլ, իսկ երկրորդը՝ ԲԱՆ Որդիին մտածելակերպիմ արտայարտութիւնը, որ է Տիեզերական նշմարտութեամ տէր, Աստուծոյ բանականութիւնը, զօր շնորհեց իր մտատիպարով ստեղծած մարդ արարածիմ, որ կարենալ նամակալ եւ ուժենալ ԲԱՆին մտքիմ խօսելակերպը՝ իմաստմանալ եւ կարենալ կատարելու ԱՅՆոր կամքը: Աւելիմ՝ « Երբ մարդ կատարեալ ըլլալու » մակարդակիմ հասմիլ: Ծշմարդու ուղենաբաններ այս եզրակացութեամ եկած են, թէ ուղեղը, տրամարանութիւնով, կը բամի միայն 5 - 9 առ հարիւր համեմատութեամբ, իսկ բանականութեամ հասնողները՝ բազմապատիկ . . . :

Մարդ արարածը մախ կը կամեմայ լսել Աստուծոյ խօսքին նշմարտութիւնը, կը խոնարիի եւ կը դառնայ աղօրագէտ եւ ապա աղօրատէր, որ կարենայ հաղորդական դառնալ ԱՅՆոր ենտ եւ ըլլալ ընկալուչ, իմաստում . . . : Աղօքը = Աօքը, կը նշանակէ հաղորդիչ:

Նիկողիմոս, զգալով բանականութեամ բացակայութիւնը իր մէջ, գիշերանց, զաղտմօրէն զմաց ԲԱՆին բով, որ կարենար հասկնալ ձեռք ձգելու կարելիութիւնը: ԲԱՆ Որդին յամեմարարեց վերածնութեամ, որ իր լեզուով, փոխարենաբար, կը նշանակէր « մտածելակերպը փոխել: » ծիչ է, որ ամ չէր կրմար նորէն ժնիվ, բայց կրմար փոխել իր մտածելակերպը, այսինքն՝ տրամարանութեամ տեղ հասմէր բանականութեամ, որ կարենար նամշնալ Աստուածային նշմարտութիւնը եւ իւրացնէր զայն . . . :

Քրիստոսի Ա. Գալստեամ Ապատակներէն մէկն էր - մեղքը եւ մահը վերցնել եւ « Սիրոյ եւ խաղաղութեամ կենացը » հաստատել, իսկ միւսը, աշխարհիկ, մարդկային եւ սխալական եղող Տրամարանութիւնը ի՞ր հոգեկան բանականութեամ փոխակերպելն էր, որ մարդը հասմէր իր մարդկային մակարդակ»ին . . . :

Աստուածաշումշիմ մէջ շատ օրինակներ կամ այս ուղղութեամբ: Մէկը՝ Երրայեցիմերը, կրօնական, ազգային մոլեւանդութեամ Տրամարանութիւնը չուզեցին փոխել եւ զոհեցին ԲԱՆ Որդին եւ ԱՅՆոր բերած բանականութիւնը . . . : Դարձեալ՝ Նարուզողութուոր բազաւորը իր տրամարանութեամ եւ նաշակին համաձայն պատրաստուած նաշերու սեղանակից ըրաւ Դամիել Սարգարէն, բայց ամ չնաշակեց զամոնք, որովհետեւ, բանական ոգիով, զիստը թէ կը վասէին իր առողջութեամ եւ թէ իր հոգեկան մտածելակերպին (ուղեղին կեդրուներութ): Եւ դարձեալ՝ Սոկրատի բոյմին բաժակը խմցուցին Յոյն չգիտականները: Սովուսը, Դաւիթը, Յովաննը, Յորը, մարգարէները, առաքեալները, վերմատան մէջ հաւաքուող եւ Սուլը Հոգի ստացող նուիրեալները Այս մտածելակերպով եւ հաւաքու հասան բանականութեամ շնորհին, իսկ Արուսեակը մնաց իր եսին մէջ եւ եղաւ Սատանայ:

Բանականութիւնը, երբ ամհատը կը բարձրացնէ իրեն արժամի մակարդակին, կը ներմուծէ կարգ մը զերուժեր, օրինակ՝ պայծառատեսութիւն, Յախազգացում, Արքայացողութիւն, ճամաչչողութիւն, ուղղամտութիւն, ուղղամտութիւն եւ համբերատարութիւն, խոնարիամտութիւն եւ իմաստութիւն, որոնք կը զգուշացնեն ամհատը շատ մը չարիքներէ եւ որոնք զործն են Զարին, որ լուսափայլ հրեշտակի կամ ուղացող գայլի մման կը շրջի ամէն կողմ . . . :

Տրամարանութեամ եւ արծաթասիրութեամ բովին տակ իրատարակուած բազում սիրային գրգորչ գիրքերը, քաղաքական եւ վարչական մարդոց սխալ ուղղութիւնները եւ զէմք ու զրահի գործարաններում սպառագիմութեամ բարոզչութիւնները կը ծառայէն « բաժնել եւ տիրելու » եւ ապա՝ մահասարսուու պատերազմներու Հիթերական միտումին . . . :

Այս բոլորիմ համեշպատճեած Աստուած, եթի հասմի օրն ու ժամը, դարձեալ պիտի զրկէ իր Բամ Որդիին, Երկմային բիւրաւոր մարդացած հրեշտակ զօրքերով, որ զատու ոչխարթերը այծերէն, բամակամները տրամաբամներէն, այսիմքը՝ «հաւատը, յոյս եւ սիրոյ» մակարդակին համողմերը, Լաւոտիկեամ զաղջութեամ մէջ մնացողմերէն ու Պաղերէն . . . : ԱՅ, իր հօսիմ ոչխարթերը պիտի ժողվէ եւ պահպանէ Զարին ծառայ մարդոց անողոք հիւլեզէմբերէն, մինչեւ որ անոնք ինքզիմբին գետին փոեն եւ չքամայ ամբարշտութիւնը . . . : Խոկ Սուրբ Հոգիին եւ սիրոյ ժառանգործերը, որոնք իրենց «ճակտին եւ ազ բազուկին վրայ չէին ըմունած բամարկուին Ծանակերը» - խորամանկութեամ, արծարախիլութեամ և օրիմապաշտութեամ, - որոնք ծնած են Տրամաբանութեամ, պիտի օրինէ զամոնք եւ շնորհ ամոնց իր բերած Երկմային բազաւորութեամ բմակչութիւնն ըլլալու արժամիքը, որ է կեամքը սիրոյ եւ խաղաղութեամ . . . :

Աստուած «Ազատ կամք»ով ստեղծած է մարդ արարածը, բայց պատախանաւատու իր ամձին եւ համարատու իր ապրած կեամքին: ԱՅ հոգի մը Սերշնչած է մարդուն մէջ, որ գործակցի անոր բամակամութեամ հետ: Ուրեմն, մարդ արարածին կը մնայ խորիիլ լրջօրէն, մամաւանդ Շերկայ Գ. Եւ վերջին Աշխարհամարտի հիւլեակամ մահասարսուն օրերուն, որուն Աստուած վերջ պիտի տայ, առանց մարդոց յաղթամակին, այլ իր ԲԱՆ Որդիին բերելիք Երկմային, սիրոյ եւ խաղաղութեամ բազաւորութեամ յաղթամակով . . . :

քաղեց՝

ՅԱԿՈԲ ՄԻՒԹԵՎԵԼԵԱՆ

Մամօր . - Մարդ արարածը չի կրմար Ամամիլ ԲԱՆին, բայց կրմայ Ամօր շնորհը եղող բամակամութիւնը ստամալ, իմաստմանալ եւ դառնալ Երկմային Բազաւորութեամ հպատակը . . . :

